ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Τα σα εκ των σων …»

Στο ευαγγελικό ανάγνωσμα αυτής της Κυριακής διαφαίνεται ξεκάθαρα ότι ο τρόπος της διαχειρίσεως του πλούτου στα χέρια του ανθρώπου, ο οποίος μπορεί να καταστεί αιτία ώστε να κολαστεί η ψυχή του ή αιτία να σωθεί.

Ενός λοιπόν ανθρώπου, λέει ο Χριστός, έτυχε μία χρονιά να καρποφορήσουν αρκετά τα χωράφια του και εξ αιτίας της μεγάλης συγκομιδής των καρπών αποφάσισε να καταστρέψει τις αποθήκες του και στη θέση τους να χτίσει καινούριες και πολύ μεγαλύτερες. Όταν ολοκληρώθηκε το έργο και αποθηκεύτηκαν όλα τα αγαθά που πήρε από τα χωράφια του, επαναπαύτηκε λέγοντας στον εαυτό του ότι πλέον δεν χρειάζεται τίποτα άλλο στη ζωή του, εφόσον οτιδήποτε έχει αποθηκευτεί αρκεί για το υπόλοιπο της ζωής του.

Μα για ποιό υπόλοιπο της ζωής του εννοεί; Γιατί με την ολοκλήρωση του έργου την ίδια ακριβώς ημέρα ζητείται από τον Θεό η παράδοση της ψυχής του. Ο ίδιος ο Θεός τον ρωτά για ποιόν ετοιμάστηκαν όλες αυτές οι τεράστιες αποθήκες με όλα αυτά τα αγαθά, από τη στιγμή που πρέπει να παραδώσει την ψυχή του την ημέρα ακριβώς όπου έχει ολοκληρωθεί όλο αυτό το έργο. Και μάλιστα, ο Θεός τον χαρακτηρίζει ανόητο, εφόσον ο κόπος του δεν έχει φέρει κανένα απολύτως αποτέλεσμα για τη σωτηρία της ψυχής του.

Από τον συγκεκριμένο πλούσιο άνθρωπο της παραβολής, απουσιάζει η ευχαριστία και η δοξολογία προς τον Θεό από τον οποίο δόθηκε η ευκαιρία μέσω της καρποφορίας της γης να διαχειριστεί την κατάσταση προς ωφέλεια της ψυχής του. Από τον Θεό προέρχονται τα πάντα και σε Αυτόν ουσιαστικά καταλήγουν. Με ποιο τρόπο καρποφόρησε η γη; Ποιος είναι ο δημιουργός του νερού, του αέρος, των στοιχείων της φύσης και των καρπών της γης;

Στη Θ. Λειτουργία κάθε φορά ακούμε «Τα σα εκ των σων σοι προσφέρομεν». Τα δικά Σου από τα δικά Σου, δηλαδή το ψωμί και το κρασί, που είναι φτιαγμένα από το σιτάρι και το σταφύλι που Εσύ ο

Δημιουργός τα έφτιαξες, σε Εσένα τα προσφέρουμε. Ουσιαστικά δηλαδή τίποτα δεν μας ανήκει, γιατί όλα, τα πάντα είναι δικά Σου και εμείς οι άνθρωποι ως οικονόμοι αυτών των αγαθών που Εσύ μας έχει δώσει, σε Εσένα τα προσφέρουμε ως ευχαριστία και δοξολογία προς το Άγιο όνομά Σου και ως ανταπόδοση παρακαλούμε να μας δώσεις την Χάρη Σου, γιατί χωρίς αυτήν είναι αδύνατον να σωθεί η ψυχή μας.

Ο πλούσιος άνθρωπος της παραβολής, δεν καταδικάζεται επειδή είναι πλούσιος, αλλά επειδή έχει ξεχάσει ή καλύτερα θα λέγαμε ότι αγνοεί παντελώς ότι τα πάντα προέρχονται από την πρόνοια τον Θεού και εξ αιτίας αυτής της κατάστασης έχει θεοποιήσει τον εαυτό του. Έχει την εντύπωση ότι είναι Θεός. Όλα του ανήκουν, όλα είναι δικά του και με την ανέγερση των νέων τεράστιων αποθηκών, έχει λύσει το πρόβλημα της ζωής του, αγνοώντας παντελώς το συμφέρον της ψυχής του.

Ας θησαυρίσουμε την ψυχή μας με ευσπλαχνία, με ελεημοσύνη, με φιλανθρωπία, με αγάπη, με ακτημοσύνη, με συγνώμη, με προσευχή. Αυτοί είναι οι καρποί του Αγίου Πνεύματος με τους οποίους χρειάζεται να γεμίσουμε τις αποθήκες μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.
Αρχιμανδρίτης Χερουβίμ Γούπας